

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แทนการปล่อยให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่น จดจำพ่อในบ้าน นาสติปัญญาของลูกไปไกลออกไป นี่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** สิ่งใดคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่จดจำพ่อด้วยหัวใจที่แท้จริง?
- คำตอบ:** 1 ลูกที่จดจำพ่อด้วยหัวใจที่แท้จริงนั้นไม่เคยกระทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ พวกเขาไม่เคยทำการกระทำใดที่จะประณามพ่อ พวกเขามีกิริยามารยาทที่ดีมาก 2 พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงแม้ขณะรับประทานอาหาร พวกเขาตื่นขึ้นจากการหลับนอนของเขาย่างเป็นธรรมชาติในเวลาที่ถูกต้อง พวกเขาอดทนอย่างยิ่งและอ่อนหวานอย่างยิ่ง พวกเขาไม่เคยซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อ
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุด

โอมซานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ บางคนเข้าใจพ่อที่ไม่มีตัวตน บางคนเข้าใจพ่อที่มีตัวตน และบางคนเข้าใจแม่และพ่อ(Father) แม้แต่เมื่อแม่นั้นและพ่อ(Father)อธิบาย แม่นั้นก็แยกจากพ่อ(Father) เมื่อผู้ที่ไม่มีความตัวตนอธิบาย ผู้ที่ไม่มีความตัวตนก็แยกจากผู้มีความตัวตน อย่างไรก็ตามเป็นพ่อผู้ที่อธิบายสิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่ามีความสถานที่จาริกแสวงบุญทางร่างและสถานที่จาริกแสวงบุญทางจิต การจาริกแสวงบุญทางร่างเหล่านั้นคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร ถ้าลูกพูดว่าการจาริกแสวงบุญทางร่างได้ดำเนินมาชาติแล้วชาติเล่าแล้วจะเป็นที่เข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นดำเนินไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและคงอยู่ตลอดไป ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจร ในเวลานี้พ่อได้มาและอธิบายความลับของการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นแก่ลูก “มานมานะภาพ” หมายถึงการจาริกแสวงบุญทางจิต ท่านอธิบายแก่ดวงวิญญาณอย่างแนนอนเพราะผู้ที่กำลังอธิบายคือพ่อสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนั้น แต่ละคนไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญของผู้ก่อตั้งศาสนานั้น นี่คือขนบธรรมเนียมของครึ่งวงจรด้วยเช่นกัน พวกเขาไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมด แต่สถานที่เหล่านั้นไม่สามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ผู้ใด พวกเขาเองไปในการจาริกแสวงบุญซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญที่อมาณาและที่บาตรินาลทุกปี แล้วพวกเขาก็ไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญทั้งสี่ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ พ่อสูงสุดทางจิตได้พูดว่า: มานมานะภาพ ละทิ้งการจาริกแสวงบุญทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อและลูกจะไปสู่สวรรค์ที่แท้จริง การจาริกแสวงบุญหมายถึงการมาและการไป สิ่งนั้นเกิดขึ้นในเวลานี้เท่านั้น ไม่มีการจาริกแสวงบุญใดในยุคทอง ลูกจะไปและนั่งในอาศรมแห่งสวรรค์ตลอดเวลา ที่นี้พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อนั้นแก่สถานที่หนึ่ง ในความเป็นจริงไม่มีสวรรค์-อาศรม(อาศรมแห่งสวรรค์)ใดที่นี้ ยุคทองเรียกว่าเป็นอาศรมแห่งสวรรค์ นรกไม่สามารถได้รับชื่อนั้น ชาวกรอกอาศัยอยู่ในนรกและชาวสวรรค์อาศัยอยู่ในสวรรค์ ที่นี้ผู้คนไปสู่อาศรมทางร่างแล้วกลับมา พ่อที่ไม่มีความจำกัดอธิบายทั้งหมดนี้ ในความเป็นจริงมีครูที่ไม่มีความจำกัดที่แท้จริงเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อที่ไม่มีความจำกัดคือผู้เดียวเท่านั้นด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาพูดถึงกูรู อากานเขาก็ไม่ใช่กูรูอย่างแท้จริง เขาไม่ใช่ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ หากเขาเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่เขาเองจะสามารถไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ เขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นกูรู พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อนั้นแก่เขา ชาวซิกซ์พูดว่า: สัทกูรูอากาล(ผู้ที่เป็นอมตะ) ในความเป็นจริงเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือสัท ศรี อากาลที่เรียกว่าเป็นสัทกูรูด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวคือผู้ที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ ผู้คนของอิสลาม ชาวพุทธและ

บราห์มา ฯลฯ ไม่สามารถทำสิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาพูดถึงกูรูบราห์มา กูรูวิษณุ แม้ว่าบราห์มาสามารถเรียกว่าเป็นกูรูก็ไม่สามารถมีกูรูวิษณุหรือกูรูชางกา อย่างแนนอนที่มีชื่อของกูรูบราห์มาแต่ต้องมีกูรูของกูรูบราห์มาด้วยเช่นกัน สัท ศรี อากาลไม่มีกูรูใด ท่านคือสัทกูรูเดียวเท่านั้น ไม่มีกูรูหรือนักปราชญ์ ฯลฯ ที่ให้ความรู้ทางจิตนอกจากผู้เดียว พระพุทธเจ้า ฯลฯ นำทุกคนอื่นลงมากับพวกเขา เขาต้องผ่านสภาพโรชและตโม เขาไม่ได้มาเพื่อประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ ชื่อ “ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่” เป็นที่รู้จักสำหรับผู้เดียวเท่านั้น แต่แล้วท่านได้ถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ในกรณีนั้นสิ่งใดคือความจำเป็นที่จะรับกูรู? นั่นคือกูรู ท่านคือกูรู นั่นคือชีวาและท่านคือชีวา...ไม่มีผู้ใดจะได้รับความสนใจกับสิ่งนั้น แต่ใช่ เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์พวกเขาจึงได้รับความนับถือ แต่พวกเขาไม่สามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความแก่ เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นกูรูที่แท้จริง มีกูรูหลาย

ประเภทแม้แต่ผู้เป็นนายที่สอนลูกก็เรียกว่าเป็นครู ผู้นี้คือผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน ท่านสอนวิธีที่จะรบรากับมายาแก่ลูก ลูกๆ มีความรู้ของการเป็นไตรกาลดารชิ ที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก เพียงผู้ที่รู้จักวงจรโลกเท่านั้นที่กลายเป็นราชาที่เป็นผู้ปกครองโลก การรู้จักวงจรของละครและการรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นกัลปะคือสิ่งเดียวกัน สัญลักษณ์ของวงจรได้ถูกเอ่ยถึงในคัมภีร์มากมาย หนังสือปรัชญานั้นแยกไป มีหนังสือหลายประเภท ที่นี้ลูกไม่ต้องการหนังสือใดๆ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนสิ่งใดแก่ลูก ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ต่อทรัพย์สินสมบัติของพ่อ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะมีทรัพย์สินสมบัติเดียวกันในสวรรค์ อาณาจักรเป็นของผู้ที่เป็นของพ่อ เมื่อลูกพูดว่า“بابา”และรับฟังแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยลูกก็ประกาศสิทธิ์ แต่สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างจักรพรรดิของโลกและปวงประชาและสาวใช้คนรับใช้ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ด้วยการเป็นของพ่ออย่างแน่นอนลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ เพราะสิ่งเหล่านี้ใหม่ ผู้คนไม่เข้าใจ พ่ออธิบายว่าไม่มีกิเลสใดในยุคทอง มายาเองไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นกิเลสจะมาจากที่ใดได้เล่า? อาณาจักรของมายาเริ่มในยุคทองแดง สิ่งเหล่านี้คือโชตรวนทั้งห้าของราวัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกไม่ต้องไปสู่การอธิบายมากมาย นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามขนบธรรมเนียมใดก็ตามที่เป็นขนบธรรมเนียมของการให้กำเนิดแก่ลูก การฉลองการขึ้นครองราชย์และการสร้างประสาทราชวัง ฯลฯ อย่างแน่นอนที่สิ่งเหล่านั้นจะดีเพราะนั่นคือสวรรค์ พ่ออธิบายว่าลูก: ลูกๆ ต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้อย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ผู้คนตื่นแต่เช้าตรู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นแม้กระทั่งในหนทางของความรู้ ลูกต้องตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ลูกต้องไม่ศึกษาหนังสืออื่นใด ฯลฯ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเพราะความตายของทุกคนเยาว์วัยและสูงวัยนั้นอยู่เพียงเบื้องหน้า เมื่อบุคคลหนึ่งกำลังตายผู้คนอื่นพูดกับบุคคลนั้นว่า: จดจำพระเจ้า หากลูกไม่จดจำพระเจ้าในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่สามารถไปสู่สวรรค์ได้! ดังนั้นพ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: มานมานะภาพ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายนี้ นั่น ดวงวิญญาณ เป็นนักแสดงลูกของชีพบบา ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ โดยทั่วไปลูกจะไม่บอกให้เด็กเล็กๆ จดจำพระเจ้า ที่นี้ลูกต้องบอกทุกคนเพราะทุกคนต้องไปหาพ่อ ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกต้องไม่ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่น นั่นคือความเสียหายอย่างยิ่ง เมื่อบางคนพูดบางสิ่งเพียงแต่เพิกเฉยต่อสิ่งนั้นราวกับว่าลูกไม่ได้ยินสิ่งนั้น ลูกไม่ควรสร้างความขัดแย้งใดที่จะเริ่มการต่อสู้ ลูกต้องอดทนในทุกสถานการณ์และลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อคือพ่อ และดรามาราชด้วยเช่นกัน ถ้าสิ่งใดเกิดขึ้น เพียงแต่รายงานสิ่งนั้นกับพ่อแล้วสิ่งนั้นจะไปถึงดรามาราชอยู่ดี และบุคคลนั้นจะได้รับการลงโทษ พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุข เป็นดรามาราชที่ให้ความทุกข์ นั่นคือการลงโทษ พ่อไม่มีสิทธิ์ที่จะให้การลงโทษ ลูกบอกพ่อและแล้วดรามาราชจะให้การลงโทษ ด้วยการบอกبابาเกี่ยวกับสิ่งนั้นลูกจะเบาสบายเพราะดรามาราชยังคงเป็นมือขวา ผู้ที่ประณามสักกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ เพียงดรามาราชเท่านั้นที่จะตัดสินว่าใครจะลูกดำนิ ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนเร้นจากท่านได้ มีคำกล่าวว่าการผิดพลาดถูกทำขึ้นตามละคร แต่ได้มีการทำความผิดพลาดในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกจะเฝ้าแต่ทำความผิด ในกรณีนั้นลูกจะเป็นอิสระจากการทำความผิดได้อย่างไร? ถ้าลูกทำความผิดลูกต้องขอการให้อภัย ในเบงกอลหากใครบางคนเตะเท้าของบางคนโดยบังเอิญเขาจะขอภัยในที่ที่ ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน ใครก็ตามควรมีกิริยามารยาทที่ดีมาก พ่อสอนอย่างมากแต่เมื่อบางคนไม่เข้าใจก็เป็นที่เข้าใจว่าทะเบียนประวัติของเขานั้นไม่ดี เขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของการประณาม สถานภาพของเขาจะถูกทำลาย ถึงอย่างไรก็มีภาระของบาปชาติแล้วชาติเล่า ซึ่งจะต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปนั้น หากบางคนอยู่ที่นั่นแล้วทำการกระทำที่เป็นบาปบางอย่างเขาจะได้รับการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับบาปนั้น การถูกลงโทษจะต้องได้รับเป็นประสบการณ์ บาบอธิบายเกี่ยวกับการสังเวदनเองที่คาสี นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้อ้างอิงถึงหนทางของความรู้ ประการแรกมีบาปกรรมของอดีตและประการที่สองไม่ว่าความผิดอะไรก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้ลูกก็สะสมการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับสิ่งนั้น จะต้องมีการประสบการณ์การลงโทษที่รุนแรง พ่ออธิบายทุกสิ่ง อย่าได้กระทำความบาปใดๆ กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องไม่จดจำมามาและبابานี้ ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำท่านทั้งสอง ชีพบบาเข้ามาในผู้นี้ ดังนั้นลูกต้องจดจำชีพบบา ไม่ใช่ว่าเพราะชีพบบามาในผู้นี้ลูกต้องจดจำผู้นี้ ไม่เลย ลูกต้องจดจำชีพบบาเบื้องบนนั้น ลูกต้องจดจำชีพบบาและบ้านที่แสนหวานของลูก เก็บรักษาสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นจินนี้: ชีพบบาอาศัยอยู่เบื้องบนนั้น ชีพบบามาที่นี้และพูดกับเราแต่เราต้องจดจำท่านเบื้องบนนั้นไม่ใช่ข้างล่างที่นี้ สติปัญญาของลูกควรไปไกลออกไป ไม่ได้คงอยู่ที่นี้ ถึงอย่างไรชีพบบาจะจากไป ชีพบบาเข้ามาในผู้นี้เท่านั้น ลูกไม่สามารถเห็นท่านในมามา ลูกรู้ว่านี่คือพาหนะของبابา แต่ลูกมองดูที่ใบหน้านี้ ให้สติปัญญาของลูกแขวนอยู่เบื้องบนที่นั่น ลูกจะไม่ทำให้ตนเองสนุกสนานมากนักด้วยการเก็บรักษาสติปัญญาของลูกที่นี้เบื้องล่าง นี่ไม่ใช่การจาริกแสวงบุญ ชิดจำกัดของการจาริกแสวงบุญของลูกอยู่เบื้องบนที่นั่น ไม่ใช่ว่าลูกควรเฝ้าแต่มองดูبابาเพราะชีพบบาอยู่ในเขา ในกรณีนั้นนิสัยของการไปสู่เบื้องบนของลูกจะเสียไป พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเบื้องบนที่นั่น เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะที่นั่น บางคนที่ไม่

เขลา(บุตร)คิดว่าพวกเขาควรเพียงแต่นั่งอยู่ที่นี้เฝ้าแต่มองดูบาบา โอ แต่ลูกต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับบ้านที่แสนหวาน ซึ่งบาบาไม่สามารถนั่งอยู่ในพาหนะนี้อย่างสม่ำเสมอได้ ท่านเพียงแต่มาที่นี้และทำงานรับใช้ ท่านมาใช้พาหนะของท่าน ทำงานรับใช้และจากไป ไม่มีใครสามารถชี้วัดได้เสมอ ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรคงอยู่ที่นั่น บาบาพูดมูรลีและแล้วก็จากไป สติปัญญาของผู้ที่เฝ้าอยู่บนที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกควรทำตามหนทางที่ถูกต้อง มิฉะนั้นลูกจะตกออกไปจากทางช้าแล้วช้าเล่า ผู้เดียวนั้นอยู่ที่นี้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น หากซึ่งบาบาไม่ได้อยู่ในเขา เหตุใดลูกจะจดจำผู้นี้เล่า? แม้กระทั่งผู้นี้สามารถพูดมูรลีได้ บางครั้งท่านอยู่ในผู้นี้และบางครั้งท่านก็ไม่ได้ อยู่ บางครั้งท่านพักผ่อน ลูกต้องจดจำท่านที่นั่น บางครั้งบาบามีความคิดว่า: ตามละคร ฉันจะไปและพูดมูรลีเดียวกันที่ฉันพูดในวันนี้ในวงจรที่แล้ว ลูกสามารถพูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อมากเท่าที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนลูกต้องเอ๋ยถึงชื่อของซึ่งบาบา อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดจะรู้วิธีที่จะพูดสิ่งนี้ ชื่อของพ่อจะต้องได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องนั่งและมองดูผู้นี้ บาบาได้อธิบายว่า: จดจำซึ่งบาบา มิฉะนั้นจะมีการทำบาป ลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นบาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก สิ่งนี้ไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก ไม่ควรเป็นว่าเมื่อลูกเริ่มรับประทานอาหารของลูก ลูกก็จดจำบาบาแล้วก็เท่านั้นเองที่ลูกเริ่มที่จะรับประทานเพียงเช่นนั้น ไม่เลย ลูกต้องจดจำท่านตลอดเวลาที่ลูกกำลังรับประทาน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงเพียงเช่นนั้น เหตุนี้เองลูกสามารถมองเห็นว่าจากจำนวนหลายล้านเพียงแปดเพชรพลอยเท่านั้นที่สอบผ่าน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกร สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด สิ่งนี้ไม่ได้แม้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด เพียงแต่คิดถึงสิ่งนี้ว่า: ผู้ใดจะได้รับ 84 ชาติเกิด? อย่างแน่นอนผู้ที่มาก่อนคือลักษมีและนารายณ์ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือสิ่งที่ลูกต้องไตร่ตรอง พ่ออธิบายว่า: ขอให้มือของลูกทำงานขณะที่หัวใจของลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะเฝ้าแต่ทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก แต่ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่คือการจาริกแสวงบุญ ลูกไม่ต้องไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นแล้วกลับ ผู้คนมากมายไปในการจาริกแสวงบุญ แต่ขณะนี้ เป็นสิ่งที่สกปรกมากแม้ที่นั่น ไม่ควรมีโรงค้าประเวณีเลยในสถานี่จาริกแสวงบุญ ในเวลานี้มีการคดโกงอย่างมาก ไม่มีผู้เป็นนายแม้คนเดียวที่นั่น พวกเขาเริ่มที่จะดูถูกดูหมิ่นกันและกันอย่างรวดเร็ว วันนี้บางคนอาจจะเป็นหัวหน้ารัฐมนตรี และในวันพรุ่งนี้พวกเขาอาจจะโยนเขาออกไป พวกเขากลายเป็นทาสของมายา พวกเขาสะสมเงินทองและสร้างบ้าน ฯลฯ พวกเขาแม้กระทั่งขโมยเพื่อที่จะได้รับสมบัติ ในเวลานี้ลูกกำลังเตรียมการเพื่อจะไปสวรรค์ ลูกควรจดจำสิ่งนั้นเท่านั้น ลูกต้องสร้างสมทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกควรเขียนมูรลีลงไปและทบทวนสิ่งนั้น ลูกมีเวลาว่างมากมาย ในเวลากลางคืนลูกมีเวลามากมาย คงตื่นอยู่ในเวลากลางคืนและลูกจะปลุกฝังนิสัยนั้น ดวงตาของผู้ที่จดจำบาบาอย่างแท้จริงจะเปิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ บาบาบอกประสบการณ์ของท่านเองแก่ลูกว่าท่านตื่นอยู่ในเวลากลางคืนอย่างเป็นธรรมชาติอย่างไร ทุกวันนี้ผู้คนทำความเพียรพยายามเพิ่มอย่างมากเพื่อที่จะนอนหลับ ใช้อย่างแน่นอนที่ร่างกายนั้นเหน็ดเหนื่อยด้วยการทำงานทางร่างกายมากมาย ดูซิว่าพาหนะของบาบา นั้นแก่ชราเพียงใด! เพียงแต่คิดถึงสิ่งนั้นว่า: บาบาเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ท่านเคยทำความเพียรพยายามอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และแม้กระทั่งในเวลานี้ท่านทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์และโลกก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า: พ่อมีการพักอย่างมากมายเป็นเวลาค้างครั้งวงจร พ่อไม่ต้องคิดถึงสิ่งใด พ่อต้องคิดอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพ่อได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตา มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งปิติสุข พวกเขายกย่องท่านอย่างมาก พ่อเดียวกันนั้นกำลังสอนพวกเราอยู่ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนพวกเราได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ต่อต้านผู้ใด หากบางคนพูดบางสิ่งเพียงแต่เพิกเฉยสิ่งนั้นราวกับว่าลูกไม่ได้ยินสิ่งใด ลูกต้องกลับมาอดทน ลูกต้องไม่ทำให้สัทครูถูกประณาม
2. ลูกต้องไม่ปล่อยให้ทะเบียนประวัติของลูกนั้นเสียไป หากลูกทำความผิดใด บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นแล้วร้องขอการให้อภัย ปลุกฝังนิสัยของการจดจำท่านที่เฝ้าบนที่นั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นจุดของความอดทน และเพียงแค่ปรับตนเองแทนที่จะถอยห่างออกไป
ลูกบางคนขาดพลังของความอดทนและแม้กระทั่งเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นเล็กน้อย ใบหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยน
ไปอย่างรวดเร็วมาก และแล้วอันเนื่องมาจากความกลัวพวกเขาก็คิดถึงการเปลี่ยนสถานที่อยู่ของพวกเขา
หรือพวกเขาก็พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงคนที่ทำให้พวกเขามีความทุกข์ พวกเขาจะไม่เปลี่ยนตัวเอง แต่
จะก้าวออกไปจากผู้อื่น ดังนั้นแทนที่จะเปลี่ยนสถานที่ของลูกหรือคิดที่จะเปลี่ยนแปลงผู้อื่น จง
เปลี่ยนแปลงตนเอง: กลายเป็นจุดของความอดทน เรียนรู้วิธีที่จะปรับตนเองให้เข้ากับทุกคน

คติพจน์: การพยายามมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นบนพื้นฐานของกิจกรรมของพระเจ้าของลูกคือคุณภาพของโยคี

*** โอม ชานติ ***